

[Formanden.]

3) *Forespørgsel til udenrigsministeren af Aksel Larsen m. fl.*

Mødet hævet kl. 17⁵.

8. møde:

Torsdag den 18. oktober kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning angående Danmarks undertegnelse af Torquay-protokollen af 21. april 1951 til Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Formanden: Mit forslag går ud på, at det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning underkastes to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks godkendelse af kongeriget Grækenlands og republikken Tyrkiets eventuelle tiltræden af Den nordatlantiske Traktat og en heraf følgende ændring i traktatens artikel 6.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg har kun en ganske kort bemærkning at gøre i anledning af, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i går nævnte den forholdsordre, som forsvarsministeren har udsendt, og i den forbindelse pegede på, at jeg ved et møde forleden aften, forøvrigt sammen med det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, havde givet udtryk for, at det var forkert, at socialdemokratiet ikke i forvejen var taget med på råd, og jeg føjede til, at dette ikke skulle gentage sig. Det ærede medlem mente, at dette var lidt snævert formu-

leret. Forholdet er dette, at jeg ved det nævnte møde af en vælger blev spurgt direkte om socialdemokratiets stilling, og mit svar, således som det er refereret, var følgelig afgivet på et bestemt formuleret spørgsmål. Heri ligger altså ikke nogen som helst antydning af, at det radikale venstre skulle stilles udenfor, ingenlunde. Jeg vil også gerne minde om, at i det løfte, regeringen har givet om at drøfte disse spørgsmål i et udvalg, ligger det ganske klart og positivt, at regeringen vil drøfte disse ting i fremtiden også med det radikale venstre.

Jeg har villet nævne dette, for at der ikke skulle indsnige sig nogen misforståelse.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Når jeg i dag skal svare de ærede ordførere, vil jeg begynde med at udtale min glæde over den enighed, der om disse spørgsmål består mellem de tre største partier her i landet, ikke blot i dette enkelte tilfælde, men i alle afgørende grundsynspunkter overfor udenrigspolitikken og den heraf følgende forsvarspolitik. Jeg tror, det er en lykke for landet, thi uden denne enighed ville det være umuligt at tilvejebringe den fornødne stabilitet og kontinuitet i landets forhold overfor omverdenen. Bedre var det imidlertid, om alle demokratiske partier kunne enes om denne politik. Jeg glæder mig, hver gang det lykkes at forene dem, således som det var tilfældet i spørgsmålet om FN-bataillon, og selvom jeg ikke kan tiltræde retsforbundets forslag om folkeafstemning, som jeg senere skal vende tilbage til, takker jeg for den tilslutning, retsforbundets ordfører gav til selve tanken om Grækenlands og Tyrkiets optagelse i Atlantpagten.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft fremsatte nogle betragtninger over, hvilke konsekvenser et nordisk forsvarsforbund ville have ført med sig med hensyn til militæruddgifterne, betragtninger, som jeg ikke tror er blevet rokket ved, hvad der her i går blev sagt imod dem. Når jeg omtaler det, skyldes det en bemærkning fra det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), der ville hævde, at under et nordisk forsvarsforbund ville vi selv kunne bestemme tempoet for oprustningen. Mon det ærede medlem har tænkt denne tanke igennem? Den vil jo simpelthen betyde, at Sverige alene i en årrække ville være kommet til at bære hele byrden ved forsvaret, da Danmark jo var ganske våbenløst på det daværende tidspunkt, og denne tanke er da også ganske imod de forudsætninger, under hvilke de nordiske forsvarsforhandlinger dengang blev ført. De gik nemlig ud på, at Danmark og Norge så hurtigt